

لارودرمانی

دکتر میرابزاده، مردی با تسلط کامل بر کلماتی که می‌توانند عشق خود را به آن که هست بیان کنند. متانت و جذابیت منحصر به فردی در کلام ایشان نهفته است و در پایان صحبت با ایشان، این احساس در ما جاری می‌شود که یک مگس را در آغوش بگیریم و با همه توان آن را بفشاریم و خدای را از وجود این همه فایده در همه اجزای خلقت سپاس گوئیم. هویت و رسالت، مهمترین گم‌شده‌های انسان امروزی و مهمترین سوالاتی است که برای یک فرد موفق جواب داده شده است. من کیستم؟ و به کجا می‌روم؟ پایه‌ی هدفمندی دم به دم تنفس کسانی است که همچو خورشید برای تابش آمده‌اند و بی‌هیچ انحرافی می‌تابند، یا که چون گل و یا چون دریا. در این شماره با یکی از انسان‌های هدفمند جامعه ایران که کار نو و جالبی را انجام داده‌اند مصاحبه‌ای کرده‌ایم که مشروح آن به نظر تان می‌رسد.

میلیون سال پیش خلق شده ولی در کتاب‌های آسمانی تورات، انجیل و قرآن، خداوند متعال اشاره می‌کند به مشکلی که برای حضرت ایوب پیش آمده بود و در بدن پاک و مطهر او زخم‌های بزرگ و عفونی ایجاد شد. حضرت ایوب از این زخم‌های مزمن به خداوند متعال پناه می‌برد و طلب کمک می‌کند خداوند لارو همین مگس را مامور التیام این زخم‌ها می‌کند و باعث بهبود آنها می‌شود. من شک ندارم که خداوند به این ترتیب خواسته تاکید کند بر اهمیت روش «لارودرمانی». این مگس از ۱۲ کیلومتری بوی زخم را تشخیص می‌دهد و امکان ندارد یک فردی زخمی باشد و در معرض هوا قرار نگیرد و این مگس روی زخم قرار نگیرد و آن را پیدا نکند. منتهی به همه افرادی که دچار زخم هستند توصیه می‌کنم که هیچ وقت زخم را در معرض تخم‌ریزی مگس‌ها قرار ندهند. چون بعضی از مگس‌ها به بافت‌های زنده حمله می‌کنند یعنی می‌آیند و در کنار زخم تخم‌ریزی می‌کند و لاروهای این مگس به بافت‌های زنده سریعاً خود را می‌رسانند.

گاهی خیلی سریع خود را به قسمت‌های حیاتی بدن انسان می‌رسانند مثل قلب، کلیه‌ها، پا، کبد و مغز و به فاصله چند ساعت باعث مرگ بیمار می‌شوند. بنابراین کار لارودرمانی بایستی زیر نظر پزشک و حشره‌شناس انجام بشود. اگر برگردیم به قضیه حضرت ایوب در سوره‌های «صاد» و «انبیاء» می‌بینیم که حضرت ایوب می‌آید در کنار چشمه. این مگس سریعاً بوی زهر را تشخیص می‌دهد و می‌آید روی زخم تخم‌ریزی می‌کند و در قرآن از لفظ «زرورن» استفاده شده. زرورن مشکلی است که برای خود فرد پیش می‌آید. اگر تفاسیر قرآن

در سال ۱۳۸۰ به طور فشرده مطالبی را به دست آوردم، خواندم و در سال ۱۳۸۳ شروع کردم. اولین سخنرانی من در بخش عفونی بیمارستان امام خمینی بود و بعد از آن در بیمارستان‌های لقمان، طالقانی، سینا و بیمارستان امام خمینی تبریز و چند بیمارستان دیگر از جمله بیمارستان سوانح سوختگی توحید نیز سخنرانی داشتم. در بیمارستان سینا زمانی که صحبت تمام شد یکی از پزشکان با حالت توپ و تشر گفت صحبت کردن در بیمارستان‌های مختلف شما را به کجا می‌رساند؟ شروع کن. گفتم هیچ کس کمک نمی‌کند. آن پزشک خیلی من را تکان داد. گفت دست در جیب خودت بکن. و این کار را شروع کن.

شما در ۵۵ سال عمر زیبایی که کردید وقتی نگاه می‌کنید لبخند می‌زنید؟

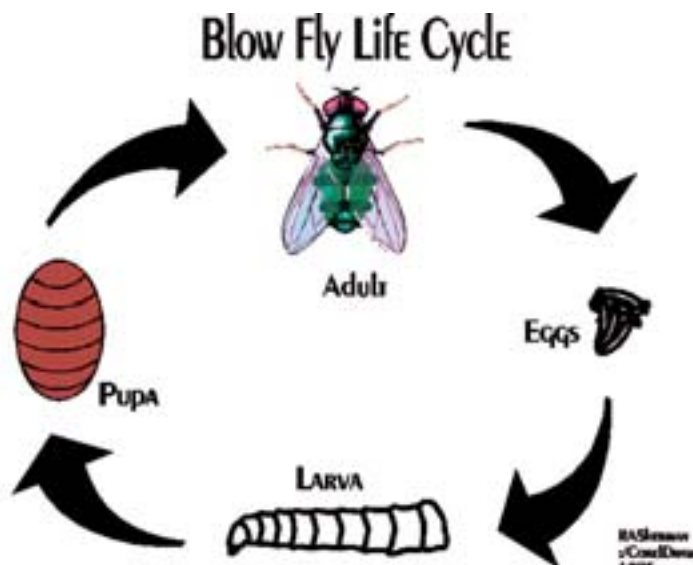
صددرصد. زیرا طرح‌هایی را که داشتم با دیگران در میان می‌گذارم تا به این ترتیب آنها کار مرا ادامه بدهند.

شریعتی در یکی از کتاب‌هایش گفته این راهی که تا این جا من ماندم تو ادامه بده.

موضوعی که برای همه ما انسان‌ها مسلم است این است که خداوند مهربان است و طبیعی است که برای همه پستانداران و مخلوقات خدا زخم پیش می‌آید، یا عفونتی پیدا می‌کند و در راس همه پستانداران انسان که به انواع زخم‌ها مثل زخم پای دیابتی، کاربن کل یا کفگیرک، آبسه‌های مزمن پوستی زخم‌های سوختگی، عفونت‌های استخوان «ساتومبولیت»، زخم‌های سرطانی دچار می‌شوند. اما خداوند راه درمان را هم آفریده. نوعی مگس به نام «لوسیلیا سلیکاتا» آفریده که خیلی جالب است این مگس ۱۳۰

لطفا خودتان را معرفی کرده و توضیحاتی در مورد کاری که انجام داده‌اید بفرمایید.

عباس میرابزاده، ۵۵ ساله، که تصمیم گرفتم حضور حشرات را در زندگی بشر جدی بگیرم و در سال ۱۳۷۷ دکترای حشره‌شناسی از دانشگاه تربیت مدرس را به دست آوردم. بذریک سوال در سال ۷۱ سبب شد تا مگس را دقیق‌تر ببینم. یک مقاله دیدم که نوشته بود، بسیاری از حشرات خون‌هستند مثل ساس‌های خون‌خوار، کنه‌های خون‌خوار، حشراتی که به پستانداران از جمله انسان حمله می‌کنند و خون می‌مکنند. اگر فرد بیمار باشد، مثلاً طاعون یا یک بیماری عفونی داشته باشد خود آن حشره می‌میرد، برای این که دستگاه گوارشش قدرت تحمل تعداد زیادی میکروب را ندارد. من این نکته به ذهنم رسید که مگس‌ها که روی کثیف‌ترین چیزها می‌نشینند و تغذیه می‌کنند، از جمله مدافع انسان و دام و یا چیزهای گندیده، پس حتماً باید آنتی‌بیوتیک داشته باشند. در سال ۱۳۷۱ می‌دانستم که پیدا کردن منابع جدید آنتی‌بیوتیک خیلی مهم است. این را به صورت دو سخنرانی، یکی در سال ۱۳۷۱ در سازمان پژوهش‌های علمی یکی هم در سال ۱۳۷۳ در دانشگاه تربیت مدرس ارائه کردم که بیابیم بررسی کنیم و از مگس آنتی‌بیوتیک استخراج کنیم. در واقع به آنچه که به ذهن من رسیده بود توجهی نشد. در سال ۱۳۸۰ یکی از همکارانم، آقای مهندس عباسعلی نصراللهی، به طور تصادفی این اصطلاح «مگوت‌تراپی» درمان با لارومگس را دید و به من نشان داد.

را هم بخوانیم مفصلا درباره زخم‌های حضرت ایوب و کرم گذاشتن این کرم‌ها که نوزاد کرمی شکل همین مگس است پی می‌بریم. از پزشک و دانشمند شهیر ایرانی ابوعلی سینا، جمله‌ای به یادگار مانده زخمی که کرم بگذارد حتما خوب می‌شود. البته زمان ابوعلی سینا راز مگس‌های مولدی که می‌آیند و به بافت‌های زنده حمله می‌کند هنوز کاوش نشده بود ولی در حال حاضر اصلا جامعه پزشکی و حشره‌شناسی توصیه نمی‌کند که فردی که پایش زخم است یا زخم بستر دارد خودش را در معرض تخم‌ریزی مگس‌ها به طور طبیعی قرار بدهد چون همان طور که عرض کردم بعضی از مگس‌ها فوق‌العاده خطرناک هستند مثل کریم‌زوم یا بزیتا. اما در سه نقطه جهان قوم مایاها، در آمریکای مرکزی، اقوامی در استرالیا، و برمه از روش لارودرمانی برای درمان زخم استفاده می‌کردند. مایاها روششان این طور بود که موقع ذبح گاو و گوسفند خون آنها را جمع می‌کردند. این خون وقتی که منعقد می‌شد، آن را در هوای آزاد می‌گذاشتند. طبیعی است که لارومگس می‌آید تخم‌ریزی می‌کند و نوزادها شروع می‌کنند به تغذیه کردن از این خون منعقد شده. بعد این خونی که در آن لارو هم بوده می‌گذاشتند بر روی زخم و این روش یک روش کاملا سنتی و غیرعلمی است. اما در حال حاضر این روش کاملا پیشرفته شده است مگوت‌تراپی، مگوت یعنی لارومگس. به غیر از ابوعلی سینا، در غرب اولین پزشکی که موضوع لارو در زخم با این باور را انجام دارد فردی بود به نام «آمبرویزوپاره». نقطه عطف دیگر سال ۱۸۲۷ است. «بارون لاره» در واقع دومین پزشکی است که این کار را انجام داد. وی هم پزشک ناپلئون بود هم سرپرست تیم پزشکی ارتش ناپلئون. ایشان هم در زخمی‌های جنگ اعجازی که لاروها در درمان زخم داشتند را گزارش کرد. نقطه عطف دیگر ۱۸۹۰ هست دکتر ذکریا وجوزف جونز در جنگ‌های داخلی آمریکا این شیوه درمانی را گزارش کردند. جراحان کوچک در سال ۱۹۲۰ مهم‌ترین نقطه عطف علم لارودرمانی بودند چون در این سال جراحی به نام «ویلیام باثو» که هم جراح ارتوپد بود هم افسر ارتش آمریکا هم استاد دانشگاه «جان هاپکینز» آمریکا از طرف ارتش آمریکا مامور می‌شود در جنگ جهانی اول برای مداوای زخمی‌های جنگ در جبهه‌های فرانسه. در اولین برخورد و ویزیت بیماران جنگی ملاحظه می‌کند که دو سرباز به مدت یک هفته به حالت

گرسنه و تشنه در کنار جبهه افتاده‌اند و بی‌هوش هستند. دکتر بائر دید که زخم‌ها عفونتی ندارند و در حال بهبودی است و درجه می‌گذارد می‌بیند که دمای بدن آنها ۳۷ درجه است. همان جا تصمیم می‌گیرد که از روش لارودرمانی استفاده بکند. کار ویزیت بقیه سربازان را رها می‌کند و می‌گوید با هم برویم بیمارستان. لباس‌های این سربازها را در می‌آورد و می‌بیند که هزاران لارو در حال فعالیت است. دکتر بائر تا زمان مرگ خود یعنی سال ۱۹۳۱، ۶۰ زخم را از جمله ۵ کودک مبتلا به عفونت استخوان «استئومیلیت» را درمان می‌کند. دکتر بائر در اوایل تخم مگس‌ها را استریل نمی‌کند و دو مریض وی در اثر کزاز می‌میرند و ۳ تا هم در اثر عفونت خون «سپتیسمی sepliseny» و خود بائر تصمیم می‌گیرد که حتما تخم‌ها را ضدعفونی کند.

دکتر بائر ضمن این که نقش بسیار بزرگی در بنیان‌گذاری این علم دارد یک عیب بزرگ داشت مطلقا سخنرانی نمی‌کند، هرگز یافته‌هایش را به هیچ یک از همکاران پزشکی نمی‌گوید و این نقطه ضعفی است که متأسفانه داشته است. بلافاصله بعد از مرگ وی در سال ۱۹۳۱ پزشکان همکار وی می‌آیند منزلش و از خانواده‌ی وی خواهش می‌کنند اگر امکان دارد یادداشت‌های وی عکس‌ها را در اختیار ما قرار بدهید تا ما این قضیه را منتشر کنیم. خانواده وی هم قبول می‌کنند. بلافاصله بعد از مرگ بائر همکاران وی کارهایش را به نام خودشان منتشر می‌کنند و با توجه به این که در سال ۱۹۳۱ هنوز آنتی‌بیوتیک‌ها وارد بازار

نشده روش‌های جراحی هم پیشرفت امروز را نداشته موج لارودرمانی محافل علمی و پزشکی سراسر آمریکا را فرا می‌گیرد. در ۳۰۰ مرکز درمانی آمریکا از این روش برای درمان ۷۵۰۰ زخم هم استفاده می‌کنند. ابتدا این طور بوده که در هر مرکز درمانی اقدام به پرورش لارو کردند. اما بعدا شرکتی به نام Lederle لدرله که یک شرکت بزرگ داروسازی آن زمان بوده در آمریکا وظیفه تولید و استریل این لاروها را برعهده می‌گیرد. در سال ۱۹۴۰ میلادی این روش درمانی به طور کامل متوقف می‌شود. برای این که اولین دسته آنتی‌بیوتیک‌ها به نام «سولفونامیتا» و بعد از آن پنی‌سیلین هر دو در سال ۱۹۴۰ وارد بازار می‌شود. اما چون آنتی‌بیوتیک عوارض زیادی دارد، حیف است که از این روش دیگر استفاده نشود. دکتر رونالد نرمن، اول رشته حشره‌شناسی را بعد از اخذ دیپلم و دبیرستان انتخاب می‌کند. وقتی که دروس حشره‌شناسی را می‌خواند برای اولین بار با موضوع مهم و جالب لارودرمانی آشنا می‌شود. همان جا تصمیم می‌گیرد این روش را دوباره احیا بکند. بنابراین با خودش قرار می‌گذارد با توجه به این که نمی‌تواند به عنوان یک حشره‌شناس این روش را در جامعه پزشکی تفهیم و ترویج کند بعد از اخذ لیسانس در رشته پزشکی ادامه بدهد و همین کار را می‌کند به مجردی که لیسانس حشره‌شناسی می‌گیرد پزشکی عمومی را در آمریکا تمام می‌کند. بلافاصله بعد از گرفتن مدرک پزشکی عمومی می‌آید انگلستان طب گرمسیری می‌خواند. دوباره به آمریکا موطن اصلی خود برمی‌گردد و

رنگ سیاه یا زرد داریم. بعد گران لاسیون داریم که سرخ است و اپیتریزاسیون داریم که رنگ صورتی است و بعد پوست تشکیل می‌شود.

به نظر می‌آید واقعا با جراحانی در حد میکرو روبه‌رو هستیم. عمده‌ترین محاسن کاری این پزشکان طبیعی چیست؟

در این روش نیازی به بستری شدن بیمار در بیمارستان و بی‌هوشی نیست این موضوع برای افراد سالمند که بی‌هوش کردن آنها خطرناک است بسیار مغتنم است. در سال ۲۰۰۴ دانشمندان به موضوع جالبی پی بردند و آن این که فعالیت این لاروها درجه حرارت زخم را بالا می‌برد. درجه حرارت که بالا برود خون‌رسانی بیشتر می‌شود که به علاوه فعالیت آنها در زخم باعث می‌شود که زخم را ماساژ بدهند و خون‌رسانی به زخم را سرعت بدهند. لاروها سیستم ایمنی بدن را قوی می‌کند. در این روش نیازی به عمل جراحی نیست زخمی که کاملا عفونی است به دست لاروها می‌سپاریم. بقیه کارها را لاروها انجام می‌دهند.

جناب دکتر میراب‌زاده، شما در رشته تجربی دیپلم گرفتید. با توجه به این که صدها هزار دانش‌آموز سرفصل انتخاب رشته دانشگاهی می‌کنند چه توصیه‌ای به آنها دارید؟

همه فکر می‌کنند در کنکور باید آنهایی که رشته علوم تجربی خوانده‌اند حتما پزشکی یا داروسازی یا دندانپزشکی قبول شوند و آنهایی هم که ریاضی خوانده‌اند باید رشته‌هایی مثل برق و ساختمان. من خیلی خوشحالم که در کنکور رشته‌ی کشاورزی قبول شدم و از این انتخاب خود با همه وجود راضی هستم.

لاروها ما روی زخم گذاشتیم بعد از آن تخم‌های استریل کرده را در ظروف استریل قرار می‌دهیم بعد داخل این ظروف استریل آب مقطر می‌ریزیم و آن را برمی‌گردانیم روی گاز استریل. گاز استریل حاوی تخم‌های استریل را روی زخم بیمار می‌گذاریم. تخم‌ها در حرارت معمولی بین ۷ تا ۸ ساعت بعد تبدیل می‌شوند به لارو به اندازه‌ی یک میلی‌متر و هیچ مشکلی نیست هم ما می‌توانیم لارو را استریل کنیم و روی زخم بیمار بگذاریم و در درجه حرارتی که ۳۷ درجه است خیلی سریع تخم‌ها لارو می‌شوند و شروع می‌کنند به تغذیه از بافت‌های مرده یا این که می‌توانیم به صورت لارو بگذاریم در هر دو صورت لاروها عمل خواهند کرد. نکته بسیار مهمی که در این لاروها وجود دارد این است که مطلقا به بافت‌های زنده حمله نمی‌کند این خیلی حسن است.

در ۱۶ دی ماه ۸۳ بیماری که پیش زیر قطار رفته بود و به علت عمق حادثه شدیداً عفونی بود لارودرمانی شد. زخم بیمار سریع خوب شد. زخم‌های بزرگ گوشت اضافه می‌آورند که به آن «اسکار» می‌گویند ولی در این روش به طور معجزه‌آسا اسکار تشکیل نمی‌شوند. در زخم‌های بزرگ باید از گرفت پوستی استفاده شود. از قسمت پوست سالم بیمار برمی‌دارند و پیوند پوست می‌زنند که در بعضی موارد نمی‌گیرند و در این روش نیازی به گرفت پوستی نیست. جراح زمانی که می‌خواهد زخم را درمان و جراحی کند همراه با بافت مرده زخم قسمتی از بافت سالم را برمی‌دارد که زخم بزرگ می‌شود در صورتی که لاروها لولیا سلیکاتا فقط قسمت‌های مرده زخم را کار دارند و زخم را لحظه به لحظه کوچک‌تر می‌کنند. ما در زخم ابتدا

تخصص طب عفونی می‌گیرد یعنی ۷ سال جمعا دو تخصص طب گرمسیری و طب عمومی طول می‌کشد. بعد تصمیم می‌گیرد این کار را اولین بار روی خودش امتحان کند. می‌گوید مرا در اتاق عمل بی‌هوش کنید و یک زخمی در قسمت ران پا ایجاد کنید. به دستور خودش جراحان این کار را می‌کنند. زمانی که زخم عفونی می‌شود لاروهایی را که خودش هم به عنوان حشره‌شناس و هم پزشک پرورش داده بود روی زخم می‌گذارد فیلم و عکس می‌گیرد و این را برای انتشار یک ژورنال علمی تحویل می‌دهد بعد از ۹ ماه می‌بیند این موضوع را چاپ نکرده و تماس می‌گیرد و سردبیر ژورنال می‌گوید در قرن ۲۰ استفاده از این روش‌ها رایج نیست. ولی رونالد نرمن که زندگی‌اش را برای این کار گذاشته ناامید نمی‌شود. از ۱۹۸۷ میلادی تا سال ۲۰۰۳ هزار زخم را شخصا با لاروهایی که خودش پرورش داده درمان می‌کند. در سال ۲۰۰۴ موفق می‌شود تاییدیه سازمان غذا و داروی آمریکا (FDA) را کسب کند. در حال حاضر دکتر رونالد نرمن مجله الکترونیکی که اختصاصا درباره روش‌های بیوترایی (درمان با روش‌های طبیعی) است را اداره می‌کند و با کمک ایشان انجمن پزشکی بیوترایی بنیان‌گذاری شده که از سال ۱۹۹۹ در کشورهای آمریکا، انگلستان، فلسطین اشغالی، کره جنوبی، ترکیه و آلمان هر دو الی ۳ سال یک مرتبه کنگره جهانی بیوترایی برگزار شده که بیشترین مطالب آن در مورد لارودرمانی بوده است در حال حاضر ۳۰ کشور از این روش استفاده می‌کنند.

جناب دکتر میراب‌زاده چنان با عشق و شور و مدارا صحبت می‌کنید که غرق در مرور تفکراتان می‌شوم. آیا این فرایند فکری به عمل هم رسید؟

من با مطالعه مطالب موجود در اینترنت و ایمیل‌هایی که به دکتر رونالد نرمن زدم تمام اشکالات را برطرف کرده بعد از سه سال یعنی در سال ۱۳۸۳ کار بالینی را شروع کردم. منتهی قبل از این که به سراغ بیماران برویم در انستیتو پاستور لاروها را روی زخمی که خانم دکتر میراب‌زاده (دامپزشک) در موش ایجاد کرده بود قرار دادیم زخم موش خیلی سریع بهبود پیدا کرد. همچنین قبل از این که برویم روی انسان در بیمارستان دامپزشکی دانشگاه تهران آقای دکتر ابرکار و آقای دکتر پدرام جراحان دامپزشکی زخمی را به طور مصنوعی در قاطر ایجاد کردند و از این

